

# I møte med krisa – fram for den sosialistiske revolusjonen!

---

*Av redaksjonen i Tjen Folket Media.*

---

Den sykliske krisa i kapitalismen er et faktum. Den vil få fatale konsekvenser i årene som kommer. Massenenes kamp og motstand vil ikke dempe seg, men skjerpes. Den allmenne krisa i kapitalismen skjerpes. Den revolusjonære bevegelsen vil vokse i sprang og den skinnende røde fana reiser seg over kampene og peker fram mot kommunismen.

Etter flere år der folkelige protester har vokst parallelt med en intensivering av den økologiske krisa i verden og at flere land er revet i stykker av imperialistisk krig (Syria, Afghanistan, Jemen, Irak, Libya) er det som om verdens medier nå kortslutter i møte med koronavirus og eskalerende økonomisk krise.

## **Både systemet og politikerne må holdes til ansvar!**

Den relative oppturen gjennom noen år, riktignok iblandet en viss uro, er nå avløst av en særegen type panikk. På en side viser dette de kapitalistiske myndighetenes udugelighet. De borgerlige politikerne har på ingen måte evnet å gjøre de nødvendige tiltak. *Norske myndigheter og den norske staten har sviktet.* Gjennom flerfoldige tiår har de rasert helsevesenet under påskudd av å “effektivisere” det, og gjort vanlige folks liv og helse til et spørsmål om økonomisk spekulasjon. Ingen

mengde krisetiltak som myndighetene måtte komme med, vil endre på det, men vil tvert imot bare forsterke problemene.

Dermed er det ikke bare stor risiko for at sykdomsspredningen blir atskillig verre enn den hadde trengt å være. Det er også stor risiko for at myndighetenes forsøk på å begrense omfanget vil slå fatalt ut i andre sektorer og deler av helse- og beredskapsapparatet. Dette vet også norske politikere selv, det har de visst i alle år, men har likevel tvunget gjennom deres politikk, på tross av vanlige folks klager og krav, og på tross av massiv kritikk fra helsefaglig hold. *Med andre ord står politikerne direkte ansvarlige for at svært mange folk, helt unødvendig, rammes av alvorlig sykdom og død.*

På den andre sida er det ikke bare et spørsmål om politikernes udugelighet, men om *et system som avler sykdom* og som avler fattigdom, som gjør folk mye mer utsatt for sykdom. Dette er et system der profitten er hellig og der konkurransen mellom imperialistene gjør at ingen vil være den første til å iverksette tiltak som kan stanse landets egen økonomi. Det er et system som har knytta hele verden sammen i et globalt, men planløst nettverk av produksjon og utbytting, og der en rekke land dermed risikerer å stå uten viktige ressurser om krisa vedvarer. Systemet er imperialismen, vår tids kapitalisme, og *dette systemet har skapt "koronakrisa"*.

## **Krisa vil ramme de fattigste og den tredje verden hardest**

Norge er et av verdens rikeste land, takket være imperialismen. Kriminalitet lønner seg, og det imperialistiske systemet er i sitt innerste vesen så kriminelt som det kan bli. De rikeste er rike hovedsakelig som følge av barbarisk plyndring av verdens aller fattigste land og folk. Den krisa som nå kommer til Norge, er enda bare en liten smak av hva imperialismen betyr hver dag i den tredje verden.

Restriksjoner og knapphet er hverdagen i verdens fattigste land. Det samme er arbeidsløshet, sykdom og medisinmangel. Og dagens krise vil ramme disse landene langt hardere enn hvordan den vil slå ut i Europa.

Det betyr ikke at vi i de imperialistiske landene bør stille oss passive, og tenke som en del folk gjør, at "det angår ikke oss". Dette er ikke bare en feil måte å tenke på, det er også en svært farlig måte å tenke på. Det er en feil måte å tenke på fordi en tror at problemene blir borte av at man ignorerer dem. Og det er en farlig måte å tenke på fordi det i praksis er å akseptere det råtne, kriminelle systemet.

Vi ser det som vår plikt som revolusjonære i Norge, å holde internasjonalsismens fane høyt. Vi er proletariske internasjonallister. Vår klasse er en internasjonal klasse. Et slag mot våre kamerater i den tredje verden er et slag mot oss. Dermed er ikke krisetida en tid for å vende oppmerksomheten innover, å bli passiv eller å fokusere utelukkende på seg selv og sitt.

Borgerskapet avsløres av krisa. Deres råtne system, som de forsøker å framstille som eneste alternativ, viser sitt sanne vesen enda tydeligere. Deres politikere avslører sin udugelighet. Det er ikke tiden for å sitte hjemme og holde kapitalismekritikken for seg selv.

## **Kapitalismen må erstattes med kommunismen**

*Krisa krever at vi setter kommunismen på dagsorden. Det krever at vi avslører at krisene er en del av kapitalismen. Det er produksjonsmåten som har lagt til rette for viruset og spredningen av det, for handlingslammelsen hos politikere, for fattigdommen, nøden, krigene og den økologiske krisa. Ingenting annet enn kapitalismen og den kapitalistiske herskerklassen må stilles til ansvar for disse problemene.*

Imperialismen er kapitalismens siste fase. Det er råtnende og døende kapitalisme. Det kommer klart til uttrykk i den allmenne krisa og også i de stadig dypere sykliske krisene. *Vi lever i den proletariske verdensrevolusjonens strategiske offensiv*, det vil si den historiske perioden der kapitalisme vil erstattes med sosialisme.

Den proletariske verdensrevolusjonen har to strømninger, den sosialistiske revolusjonen og de nydemokratiske revolusjonene i den tredje verden. Disse må ta form av folkekrig under ledelse av militariserte kommunistiske partier. *Folkekrigen vil føres hele veien fram til kommunismen, helt fram til hele verden omfavnes av den skinnende kommunismen.*

## **Fram for revolusjon og kommunisme!**

Kommunismen er planmessig og sosialiserer ikke bare produksjonen, men også tilegnelsen. Det vil si "fra enhver etter evne til enhver etter behov". Det vil si en slutt på alle økonomiske kriser og et samfunn som robust kan møte epidemier på den måten som kreves, uten å måtte ta hensyn til kortsiktig profitt for en klasse av snyltere.

Kommunismen er slutten på de imperialistiske krigene, og på menneskers utbytting av mennesker. Det er slutten på fattigdommen. Det er begynnelsen på et nytt og lysende kapittel i menneskehetens historie. Kommunismen er ikke bare mulig, *kommunismen er en historisk nødvendighet som vil materialisere seg uavhengig av menneskets vilje.* Men ikke uavhengig av menneskets kamp, for den kan bare bæres fram av de væpna massene, organisert militært av proletariatets eget parti – kommunistpartiet – som veiledes av proletariatets egen ideologi – maoismen.

Kort sagt – *kommunismen krever kamp.* Men denne kampen har vår klasse fryktløst kastet seg inn i for 200 år siden. I løpet av de neste femti årene vil denne langvarige kampen krones med en verdensomspennende seier.

*Proletarer i alle land, foren dere!*

*Folkekrig til kommunismen!*